

Djordje Balasevic

Mati

Opet sam snio majku na praznicni dan
i kao lutnja bruji slutnja
sta bi znacio taj san
Hoklica izneta po dud
ko kad me ceka odnekud
sve mi se manje svidja kad budem u pravu
Sanovnik s masnim slovima
lako je to sa snovima
nesto mi teze ide kad tumacim javu
U oku tamni odsjaji divljeg lesnika
i, tu od skora, nova bora
zbog jedinca, gresnika
lanena letnja haljina
sa vezenim detaljima
Taman uz krupne tufne na bastenskoj kanti
u leji bujnog seboja
u tom snu mladja nego ja
onakva kakvu bih i zeleo da pamtim
Ref.

O, mati, veje sneg
ni to me ne raduje vise proslo je zauvek
severac pustolinom brise
cim dirne vode mirne hvata se led
i ravno je, ravno u nedogled
Nadiru pahulje ko horde minulih minuta
niko ne strahuje sto kasnim
sto me nema s puta
da l' zima dusu ima, noc pusta je
to sto me prati ne odustaje
Sve redje srecem ljude iz mog plemena
zamicu oni u koloni s one strane vremena

na zlo nas ume navesti
varljivi sapat savesti
Nisam bas bio sin sto nosi dobre vesti
promicu lica predraga
od nemila do nedraga
ka nekom tudjem snu
u kom cemo se sresti
Ref.